ismerõsség elve

Az "ismerõsség" elvének mindenfajta zeneélvezetben nagy szerepe van. A legnagyobb zeneszerzõ [1]k is többnyire az adott kor átlagkomponistáinak fordulatait, közhelyeit használták fel. A tánczené [2]ben, amelyben az azonnali befogadás elérése a cél, ez még inkább a siker feltétele.
A zene mindennapos használata során szinte beleitatódnak a hallgatókba az alapvetõ formá [3]k, dallam-, harmónia-, [4] ritmus [5]képletek. Az egyszerû harmóniavilág, az ostinato [6]jellegû ismétlések, monoton [7] ritmika erõsíti és szüli is azt az érzést, hogy ez az én zeném. Ennek az ismerõsségérzésnek nagy szerepe van minden tömegmûfajban. Az ilyen zene lehetõvé teszi a hallgató számára a teljes azonosulást.
Ugyanakkor tény, hogy az igazi mûvész és alkotás, produkció attól értékes, hogy egyéni, eredeti, és nincs az az érzésünk, hogy már sok hasonlót hallottunk, láttunk. ismétlés, sztereotípia [8]

Forrás webcím: https://www.zenci.hu/szocikk/ismerosseg-elve

Hivatkozások:
[1] https://www.zenci.hu/szocikk/zeneszerzo
[2] https://www.zenci.hu/szocikk/tanczene
[3] https://www.zenci.hu/szocikk/forma
[4] https://www.zenci.hu/szocikk/dallam-%2C-harmonia-%2C
[5] https://www.zenci.hu/szocikk/ritmus
[6] https://www.zenci.hu/szocikk/ostinato
[7] https://www.zenci.hu/szocikk/monoton
[8] https://www.zenci.hu/szocikk/ismetles%2C-%C2%9Bsztereotipia